

Peter Vermeersch & Flat Earth Society / FES

Het is geen big band, het is geen fanfare, het is een bende!

Toots Thielemans

Frontman van FES is Peter Vermeersch, componist, rietblazer en producer (van o.a. de eerste cd van dEUS, Raymond van het Groenewoud, Mad Dog en Het Zesde Metaal). Hij maakte muziek met tal van eigen groepen, hij componeerde voor theater- en dansproducties van o.m. Wim Vandekeybus, Anne Teresa De Keersmaeker, Dito'Dito, Walpurgis, Radeis, Peter De Bie en Josse De Pauw. Daarnaast schreef hij o.a. voor het Arditti Quartet, Prima La Musica, Spectra Ensemble, Spiegel Quartet, Laika, Het Paleis en het Smith Quartet en hij trad op met groepen als Fred Frith, The Simpletones en Jazzwork from Berlin. Van 2004 tot 2006 was hij stadscomponist van de stad Gent. In 2005 werd hij geëngageerd als curator van het tweejaarlijkse Time Festival. In 2009 componeerde hij de soundtrack voor de film 'My Queen Karo' van Dorothée Van den Berghe en in 2014 schreef hij voor het Orchestre Philharmonique Royal de Liège 'Zwerk', een compositie in opdracht van Ars Musica.

Vermeersch heeft de artistieke leiding over dit veertienmans orkest, naast zichzelf bestaande uit: Benjamin Boutreur (altsax), Peter Delannoy (trombone), Berlinda Deman (tuba), Bart Maris (trompet), Michel Mast (tenorsax), Thomas Mayade (trompet), Marc Meeuwissen (trombone), Kristof Roseeuw (contrabas), Peter Vandenberghe (piano & keyboard), Bruno Vansina (baritonsax en fluit), Teun Verbruggen (drums), Pierre Vervloesem (gitaar) en Tom Wouters (klarinet & vibrafoon).

De band wordt, naargelang de producties, aangevuld met gastmuzikanten. In het verleden werd samengewerkt met o.a. Uri Caine, Toots Thielemans, Jimi Tenor, John Watts, Esther Lybeert, Ernst Reijseger en Mauro Pawlowski.

De FES-muzikanten worden in de eerste plaats niet aangezocht omwille van hun technisch kunnen (hoewel dat uiteraard niet onbelangrijk is), maar om hun persoonlijkheid en creativiteit, met een grote verscheidenheid als gevolg. Vermeersch en zijn muzikanten, en ook de muzikanten onderling, zijn zo op elkaar ingespeeld dat het geheel veel meer betekent dan de som van de afzonderlijke delen. Er bestaat een chemie in de groep die met om het even welk ander orkest niet zomaar te bereiken valt. "Je moet de goede balans vinden tussen ensemblewerk, arrangementen, solo's en momenten waarop je eens uit de bol kunt gaan. Daarvoor moet je goed op elkaar zijn ingespeeld. Persoonlijke inbreng en engagement zijn zeer belangrijk", zegt Peter Vermeersch hierover.

Een beknopt overzicht van de projecten en activiteiten:

Revue Ravage / 2015

Dood van een politicus

Met de straffe, speelse tekst van Tom Lanoye en de anarchistische muziek van Peter Vermeersch levert dat een wervelend spektakel op.

Guido Lauwaert, Focus.be, 23/03/2015

Tom Lanoye schreef een nieuwe theatertekst over het leven en werk van een oudere politicus: de man wil er mee stoppen en toch ook niet, maar hij moet wel en hoe moet dat dan? Als het aan hemzelf ligt niet met een sisser maar met een knal, hij zoekt naar een orgelpunt, een laatste publieke moment de gloire waarop hij troonafstand kan doen – gelauwerd en gevierd – wetende dat hij de macht zal kunnen blijven uitoefenen vanuit de coulissen. Of zo stelt hij het zich toch voor... Om deze spijfiguur draaien een aantal andere personages heen, als motten en muggen rond het schroeiende lamplicht van de macht: zijn vrouw die met hem rustig van zijn pensioen wil genieten, zijn briljante zoon en kroonprins, zijn maîtresse, die wacht op het moment dat hij de scheiding aanvraagt om met haar aan zijn tweede jeugd te beginnen, zijn interne opponent – de eerlijke maar oersaaie gestaalde partijman, zijn trouwe politieke mentor en vriend – sluwe tacticus, rots in de branding zowel op politiek als privé gebied, de trouble-shooter, de man in de schemerzone, die opdrachten uitvoert die alleen stilzwijgend en oogluikend worden gegeven....

Revue Ravage is een geweldige clash van topmuzikanten en dito acteurs: Josse de Pauw maakt en speelt samen met Els Dottermans, An Miller, Nico Sturm, Willy Thomas, Frank Fockety en Eurudike De Beul. Peter Vermeersch componeert de muziek die live wordt uitgevoerd door Flat Earth Society.

Een coproductie van Bonk vzw, NTG, KVS en Théâtre National.

Revue Ravage werd geselecteerd voor het Theaterfestival 2015.

Terms of Embarrassment

FES & Mauro Pawlowski / 2014

Homage to Zappa – or not. He is dead anyway.

De muziek van Flat Earth Society omschrijven is nutteloos werk, maar het is duidelijk dat Frank op een naburige planeet woonde, intergalactische afstanden in acht genomen. Onder de noemer 'Terms of Embarrassment' brengt Flat Earth Society, featuring de heidense gitaargoden Pierre Vervloesem en Mauro Pawlowski, hommage aan de heer Zappa. Verwacht geen covers maar een concert waarbij de vertrouwde snor in het graf nog eens kan gaan glimmen. Een avond met voornamelijk vers materiaal, gênante momenten, nieuwe stukken als 'Me Standard, You Poor' en 'Apes, Apps & Spies', te lange gitaarsolo's, strakke opzweepende collectieve passages en toch ook wat Zappa-mutaties. En voor wie hiermee in de problemen zou komen: don't worry, Frank is dead anyway.

Flat Earth Society & Mauro Pawlowski speelden o.a. in september 2014 vier concerten in Tokyo (o.a. Tokyo Jazz Festival).

Terms of Embarrassment (live) wordt in maart 2016 uitgebracht door IGLOO Records.

13 / 2013

'The most unreliable music since 1999'

Flat Earth Society viert zijn 13e verjaardag met 13 concerten in 2013. Gewapend met 13 nieuwe nummers, 13 jaar ervaring en een gloednieuwe CD '13' gaat FES in 2013 op tour. Ze spelen hun jubileum exact 13 keer (hoe kan het ook anders) en gaan daarbij Nederland, Luxemburg, Frankrijk en Engeland op hun kop zetten. Uiteraard spelen ze ook heel wat concerten op eigen bodem, op de hipste plekken in Vlaanderen.

13 is een rond getal volgens Flat Earth Society en dus een jubileumjaar! We hijsen de vlag en zingen ons lied. Op ons nieuwe album, voor het gemak '13' genoemd, serveren wij u onze gebruikelijke ongebruikelijke portie gas, chaos & chazz. Het 13de album met 13 nieuwe stukken, het één al instrumentaler dan het andere. De muzikale tocht trotseert wisselende landschappen en weersomstandigheden, het orkest blijft immer fris en ongeschoren, de muziek is ons zakmes en kompas, de woorden zijn van een allerdiepzinnigste diepe diepgang. De cd-industrie zal helemaal heropleven.

Of:

Een jaar geleden was Klara zo vriendelijk ons in hun Toots-studio uit te nodigen om een nieuw album op te nemen. Uit die sessie selecteerden we 11 stukken van zeer gevarieerde aard. De meeste van eigen hand, maar ook Scott Joplin en Tom Dissevelt kregen een plek. Een aantal stukken komen uit ons HearSee-repertoire en kunnen op onze website met de bijhorende films bekeken worden. Ook John Watts (Fischer Z) draagt zijn steen bij op 2 nummers (Patsy & Unconditional Lucifer) en zo komen we aan '13'.

Flat Earth Society is en blijft België's origineelste en meest gedurfde 'big band'. Niet in de traditionele zin van het woord, maar gewoon omdat ze met 15 zijn. De invloeden zijn velerlei in hun allesbehalve traditionele 'big band' muziek. En hoewel het woord 'eclectisch' hen nog altijd de kriebels bezorgt, is het toch moeilijk om deze uitbundige muziek anders te gaan omschrijven. Een muzikale definitie voor chemische reacties en kooktechniek is immers nog niet voorhanden. En na 13 jaar blijft de goesting er nog steeds af spatten, ook op deze nieuwste telg, die voor de gelegenheid wordt uitgebracht bij Igloo, het label waar Vermeersch' zijn eerste Maximalist!-plaat zo'n 25 jaar geleden op uitbracht.

Het jubileum album 13 verscheen in 2013 op IGLOO Records.

Alice in Wonderland / 2013

Cecil Hepworth (1903)

In opdracht van het Bath Music Festival werd Peter Vermeersch gevraagd een score te maken voor FES bij de recentelijk door het British Film Institute gerestaureerde film 'Alice in Wonderland'.

De film ging 26 mei 2013 in première op het Bah Music Festival.

FES ft. Ernst Reijseger / 2012

Had de organisatie maar gekozen voor Flat Earth Society als festivalafsluiter. Dan was zoals Middelheim dat jaarlijks gewend is, wederom het dak van de tent gegaan.

Jazzenzo, augustus 2012

In hun atypische muzikale zwerftochten zijn Ernst Reijseger en Flat Earth Society elkaar tegen het lijf gelopen, alsof het er van komen moest. Een big band en een cello – het kan dus. In deze verrassende samenzwering zorgden Ernst Reijseger, Peter Vandenberghe en Peter Vermeersch voor nieuwe composities en pasten ander eigen materiaal aan. De grooves zijn er, de lyriek ook, de onnozelheid en de ernst, de swing en de tegendraadsheid, de improvisaties, de melodieën, de uitzinnigheid, de indringendheid. En al dit muzikale gezwerf mondt uit in een spannend concert. Nog iets?

FES ft. Ernst Reijseger stond in 2012 zowel op Jazz Middelheim als op het North Sea Jazz Festival geprogrammeerd.

Boot & Berg / 2012

De muzikanten (tien blazers, toetsen, bas en drums) roepen het gruiselijke schuren en knarsen van ijs en steen beeldend op, zonder te vervallen in illustratieve filmmuziek.

Dick van Teylingen - www.theaterkant.nl, 25/08/2012

Op 14 april 2012 was het exact 100 jaar geleden dat de ramp met de Titanic zich voltrok en net op die dag ging de nieuwe productie van FES in première in De Singel in Antwerpen. De ondergang van de Titanic is deel geworden van het collectief geheugen, spreekt tot ieders verbeelding, is bron van ontelbare verhalen en heeft de status van icoon bereikt. Het zinken van de Titanic is de quasi universele metafoor geworden voor de menselijke hybris. 'The Titanic is unsinkable, sinking unthinkable'. Intussen weten we beter, ook al worden daar verder geen lessen uit getrokken en slaat de metafoor stilaan over van het schip naar de ijsberg die langzaam maar zeker smelt.

In deze nieuwe productie Boot & Berg speelt FES een nieuwe compositie van Peter Vermeersch voor sopraan (Champ d'Action oudgediende en grande dame Rolande Van der Paal) en orkest op teksten van Josse De Pauw die zelf mee als verteller op het podium staat. In het stuk krijgen we het verhaal van de ijsberg te horen die via de stem van de zangeres het publiek zal toespreken en die zo zijn eigen lot bezingt. Tot alles weer rimpelloos stil wordt. Weg schip, weg ijsberg.

Bonk vzw & Muziektheater LOD in co-productie met De Singel, Vooruit, Champ d'Action en Theaterproductiehuis Zeelandia.

Boot & Berg verscheen in 2014 op cd op het label IGLOO Records.

R.I.P. / 2011

Met R.I.P. waagt FES zich aan een waar begrafenisrepertoire. Peter Vermeersch, Peter Vandenberghe en Tom Wouters componeerden dodenliederen voor de FES-muzikanten, ze sterven alle vijftien, één voor één, door ziektes, accidenten, ouderdom en andere oorzaken naar keuze, sommigen met z'n drieën in een vliegtuigcrash, het leven zit vol onverwachte wendingen. En zo wordt, naarmate het concert vordert, het orkest kleiner en kleiner, een grimmige vooruitblik op wat FES

ooit zal overkomen, indien iemands lege plaats niet wordt ingevuld. De volgorde van de sterfgevallen werd bepaald door het lot, waardoor op willekeurige wijze misschien onlogische en dus interessante orkest-samenstellingen zijn ontstaan. Dus stel u voor: het FES-concert begint en op een bepaald moment verlaat de drummer het podium wegens een dodelijke val bij het buitenzetten van de gft-bak. De rest van het orkest speelt zijn afscheidslied. Dan volgt de trompettist, hartaderbreuk. De overblijvers spelen nu zijn In Memoriam. Dit gaat zo door tot er nog één muzikant op het podium overblijft die het laatste requiem speelt om daarna zelf te verdwijnen en het podium leeg achter te laten. En op dat moment zijn alle muzikanten weer samen, net als de doden in het verhaal 'Blues voor Gaston' van Roland Topor, en ze vieren de reünie met een wild en bruisend stuk feestmuziek, een potsierlijke dodenmars die een groteske tong uitsteekt naar Pietje de Dood. R.I.P. daagt het noodlot uit, haalt schoonheid uit tragiek en verdriet en brengt met een deugd-doende portie zwarte humor een macabere ode aan het leven.

R.I.P. is een coproductie van het Concertgebouw en Bonk vzw.

HearSee / 2011

FES en film

Na "De Oesterprinses", een film uit 1919 van Ernst Lubitsch en door Peter Vermeersch voorzien van een nieuwe score, live gespeeld door FES, werd de wens alleen maar groter om de ingeslagen weg van muziek en film verder te bewandelen. Dit keer werd niet gekozen voor één avondvullende film, maar voor een gevarieerd filmconcert waarbij films van allerlei slag, sferen, lengtes en periodes met nieuw gecomponeerde muziek in dialoog gaan. En dit allemaal onder de paraplu 'HearSee', waar ogen luisteren en oren zien. Muziek op film en film op muziek: een projector, een scherm, een publiek en Flat Earth Society.

HearSee is een coproductie van vzw BONK, Vooruit en De Singel.

Modernski / 2009

Muzikale koekoekseieren'

Karel Van Keymeulen - De Standaard, 22/01/2009

Met het programma 'Modernski' gooit FES zich op een uiteenlopend repertoire, met werk van Igor Stravinsky, Mauricio Kagel, Ennio Morricone, Tom Disselvelt en eigen stukken. De aanzet om 'Modernski' in elkaar te steken, is een vervolg op het verzoek van Mark Delaere om het Ebony Concerto van Stravinsky te spelen op het Festival van Vlaanderen - Vlaams Brabant in 2006. Vermeersch: "Stravinsky schreef dat concerto voor de beroemde big band van Woody Herman en klarinettist Benny Goodman tijdens de gloriejaren van de swing. Het is een van de meest geslaagde voorbeelden van een wisselwerking tussen klassiek en jazz. Klassieke componisten die met jazz aan de slag gaan, knoeien wat met blue notes, maar het komt het nooit uit de buik, zoals echte jazz. Een beetje zoals operazangeressen die gospel zingen. Dit blijft Stravinsky. Het zit heel gewiekt in elkaar. Door het te spelen en te ontleden leer je zijn trucs. Een tweede hoofdmoot vormt een werk van Mauricio Kagel, Zehn Märsche, um die Sieg zu verfehlen. Dat zijn tien marsen van ongeveer drie minuten. De essentie van een mars zit erin. Al is het natuurlijk iets complexer. Maar je mag ze spelen met gelijk welk orkest. Kagel wilde dat het zou klinken als een valse verkouden dorpsfanfare. Een kolfje naar onze hand. We

bouwen het wat op zoals muziektheater. We spelen drie marsjes, stoppen er een toespraak van Josse De Pauw uit onze productie 'Larf' tussen, en ook Non loin de la Chine van Ennio Morricone. Die vrijheid krijg je als uitvoerder. Het is immers een stuk dat protesteert tegen dictaturen. Kagel, een Zuid-Amerikaan, schreef het in 1978. Toen liepen daar nog aardig wat dictators rond. We gaan op zoek naar koekoekseieren in de twintigste-

eeuwse muziek. Meestal muziek die op partituur staat, maar die weinig wordt gespeeld of vergeten is. Zoals het stuk Intersections van Tom Dissevelt, bassist van het vermaarde radio-orkest The Skymasters. Hij schreef bijna alle arrangementen voor die band en één volledig eigen werk in 1960. Hij heeft er zelfs een krakkemikkige opname van gemaakt en er elektronische effecten in gestopt. Het was voor ons een hele ontdekking, een beetje zoals Paul Van Nevel een oude polyfonische meester ontdekt."

Cheer Me, Perverts! / 2009

This vibrant, upbeat big-band jazz ensemble entwines circus, burlesque, lounge, and Cirque du Soleil sounds in its quirky mix – one that counts on 15 regular members.

The title of this second album for Crammed Discs is an anagram of the group's leader, Belgian composer/clarinetist Peter Vermeersch. It's a fitting title for an album that sounds joyous and debauched – an album that should vie for best jazz disc of 2009.

Alarm Magazine, juni 2009

2009 bracht een nieuwe cd op het Brusselse label Crammed. Meer dan 50 nationale en internationale persrecensies werden er geteld. Er volgden 20 concerten in binnen- en buitenland met als hoogtepunt de live sessie in de BBC studio's en een live sessie op Klara. In 2010 werden de vruchten volop geplukt met tournees in Engeland, Zwitserland, Oostenrijk, Frankrijk, Nederland, Hongarije,

Zilke / 2008

Een existentiële farce op zijn variétés met een vleugje bitter

Het stuk is een mengeling van circus, parabel, musical, variété en wat al niet meer, met vooral prachtige muziek van Peter Vermeersch, uitgevoerd door zijn Flat Earth Society.

Hein Janssen - De Volkskrant, 01/09/2008

Zilke – *Dood en Ontwaken* is een spannende, epische vertelling met lyrische ontboezemingen. Het is geen groteske en geen tragedie, maar een soort existentiële farce, een muzikaal sprookje dat doet huiveren en lachen. Via dit meeslepende, toegankelijke en feestelijke spektakel willen de makers indirect een kritische ruimte creëren. Wat we zien is goed circus en muziektheater, met uitvergroete gevoelens, botsende ideeën, gevaarlijke, clowneske situaties en driftige, melodieuze en intense muziek, dat ongemerkt actuele thema's aanraakt.

WALPURGIS en Peter Vermeersch werkten eerder samen aan 'De Oplosbare Vis' (1994) en 'Charms' (1997). Voor dit 'gezongen' drama sloegen ze opnieuw de handen in elkaar,

deze keer in het gezelschap van het integrale FES-combo. Tekst Pieter de Buysser met o.a: Nordine Benchorf, Annique Burms, Eurudike De Beul, Charlotte Vandermeersch, Thais Scholiers, Geert Van Dijk, Bernard Van Eeghem en Evelien Van Hamme

Zilke is een coproductie van WALPURGIS, Theater op de Markt, Zeeland Nazomerfestival en vzw BONK.

FES meets Jimi Tenor / 2007

Jimi Tenor en Peter Vermeersch hebben elkaar in maart 2007 in Lahti (Finland) ontmoet. Het klikte meteen. Voor iemand die muziek omschrijft als 'a series of whatever' staan de deuren van FES immers wagenwijd open. Jimi Tenor, die houdt van werken met bigbands, schreef nieuw werk voor FES. Tenor heeft echter niet de bedoeling de bigbandtraditie uit de jaren dertig voort te zetten, maar de bigband is één van de vele elementen die hij gebruikt om zijn eigen geluid te maken. Het project ging in première op het Etoiles Polaires 07 Festival in Vooruit, dat Finse muziek en kunst in de kijker zette. Het project opende voor FES vele nieuwe deuren, die op hun beurt weer voor een gunstig vervolgeffect zorgden.

Een coproductie van vzw BONK, Vooruit en Etoiles Polaires 07 Festival

Answer songs / 2007

In de jaren dertig en later in de jaren vijftig, voornamelijk in de VS, werden geregeld songs geschreven als antwoord op net verschenen nummers, meestal vanuit het standpunt van de aangesprokene in de originele song. Muzikaal inspireerde men zich dikwijls op het originele lied: men nam gewoon de muziek over, en voorzag die van een andere tekst, wat niet zelden in regelrechte persiflage uitmondde. De beste liederen echter zijn volledig nieuw, met of zonder een minimum aan referentie die het antwoord in de juiste context plaatst. FES vatte het idee op om zelf een collectie 'Answer songs' samen te stellen. Er werd een longlist aangelegd van bestaande nummers die om één of andere reden vatbaar waren voor een antwoord, of ronduit om een antwoord schreeuwden. Of het nieuwe nummer letterlijk of nauwelijks merkbaar aan het origineel moest refereren stond vrij, de nieuwe compositie hoefde ook niet in dezelfde stijl te liggen. Nieuwe tekst op bestaande muziek was echter uitgesloten. De referentie kon van 0 tot 100 % gaan, maar het was zeker niet de bedoeling er een coveravond van te maken. Gerda Dendooven, Josse De Pauw, Rokus Hofstede, Corrie van Binsbergen, Jef Neve, Peter Vandenberghe, Bruno Vansina, Peter Verhelst, Peter Vermeersch, Frank Wagemans en Tom Wouters werkten aan tekst en muziek van een twaalfstal songs voor Flat Earth Society. Esther Lybeert is de zangeres van dienst, maar ook andere stemmen weerklinken.

Een coproductie van vzw BONK, KlaraFestival en De Singel.

Answer Songs verscheen in 2009 op het eigen label ZONK! Records.

Psychoscout / 2006

The '90s downtown New York aesthetic and mutated Flat Earth Society, hailing from Belgium, has every bit of the circusy, genre-jumping, soundtrack-esque, Raymond Scott-like, smirky moodiness that characterizes the Knitting Factory diaspora. Where that sound can sometimes turn snarky and sarcastic, the group wisely remains earnest and open, though they are sometimes too clever for unqualified endorsement. The 14-strong band, weighted toward lower horns and brass, is punchy and dynamic, playfully romping through clarinetist/leader Peter Vermeersch's charts.

Downbeat Hotbox, John Corbett

In november 2005 werd in de Brusselse Dada Studio de nieuwe FES-cd 'Psychoscout' opgenomen. De tracklist bestaat uit de resultaten die uit de samenwerking met Uri Caine voortgekomen zijn, in combinatie met ander recent repertoire.

Psychoscout verscheen op het Belgische platenlabel Crammed Discs en op het Japanse label Bomba Records gevolgd door een reeks concerten o.a. het International Jazz Festival Vancouver, het North Sea Jazz Festival en een eerste Japanse tournee in november 2006.

De Oesterprinses / 2005

Ernst Lübitsch (1919)

Met milde gekte schiep de Flat Earth Society een sfeer van satire en absurditeit.

Brecht Ranschaert – De Standaard 10/10/05

'De Oesterprinses' brengt het verhaal van oestermagenaar Quaker, een man die zo rijk geworden is dat hij zelfs een butler in dienst heeft om zijn sigaar vast te houden terwijl hij rookt. Het enige waar koning Quaker nog door geïmponeerd kan worden is een huwelijk van zijn dochter met een échte prins. Hij vindt de arme prins Nucki, die op zijn beurt zijn vriend Jozef stuurt om een idee te krijgen van Ossi...

'De Oesterprinses' markeert een ommekeer in het komediewerk van regisseur Ernst Lubitsch. Hij liet de slapstick achter zich en evolueert naar een gesofistikeerde vorm van satire. Het doelwit van zijn humor is hier de Amerikaanse bourgeoisie, verpersoonlijkt in de rijke zakenman 'de oesterkoning'. Het vertelt met wrange humor het verhaal van de grenzeloze rijkdom van de Amerikaanse bourgeoisie in de jaren twintig en de snobistische houding van de verarmde Europese aristocratie.

Peter Vermeersch componeerde in 2005 de muziek en bruitage bij deze stille film uit 1919. De productie werd voor het eerst live uitgevoerd door FES op het Filmfestival Gent. Dit project combineert een historisch belangrijke regisseur met de frisse aanpak van FES, en spreekt hierdoor een ander, cinefiel publiek aan in binnen- en buitenland. 'De Oesterprinses' werd in een bestaande dvd-reeks van het Filmarchief uitgebracht in een oplage van 2500 dvd's. Een unieke uitgave die een belangrijke bijdrage levert aan de bekendheid van FES, en Peter Vermeersch als componist van filmmuziek in het bijzonder. Op de dvd is ook de kortfilm 'Brasschaet 1932' toegevoegd, een wielerverslag van de 'Twaalfde Grote Prijs van Brasschaet' uit 1932 van Jules Van Volxem met muziek van Peter Vermeersch.

Een coproductie van Vooruit, deSingel, Motives Festival, Festival van Vlaanderen, Internationaal Filmfestival Gent en vzw BONK.

Coproductie dvd: Filmfestival Gent, Koninklijk Filmarchief en vzw BONK

FES ft. Uri Caine / 2004

Enkele knallers van composities, met een paar verbluffende pianosolo's er bovenop, een wervelende mix van de vrolijke chaos van collectieve improvisaties, snuifjes mambo en jazz, streepjes impressionisme, tango en honky tonk en speciaal voor de gelegenheid nog wat gregoriaanse dodenmissen en Amerikaans patriottische muziek. Voor minder komen FES en Uri Caine nog steeds niet het podium op.

Koen Van Meel, Kwadratuur

Uri Caine werkt vooral in de New-Yorkse avant-garde jazzscène en maakte de laatste jaren veel furore, niet in het minst in Europa, met zijn bewerkingen van de muziek van Mahler (Uhrlicht), Bach (Goldberg Variations) en Beethoven. Hierbij vertrekt hij van het basismateriaal van de stukken en herschrijft deze in een zeer eigen idioom dat geworteld is in de recente Joods-Newyorkse muziek golf, waar ook hij één van de spilfiguren mag genoemd worden. Steeds op zoek naar nieuwe horizonten, raakt Uri Caine na een persoonlijk treffen met Peter Vermeersch in NY geïnteresseerd in een samenwerking met FES. Ze wisselden composities uit en bewerkten elkaars partituren. De productie ging in première op 10 november 2004 in de Gentse Vooruit en toerde daarna door Vlaanderen. De meeste stukken uit dit repertoire verschenen in 2006 op de cd 'Psychoscout'.

FES isms & concertreeks met Fantômas / 2004

This is the most interesting CD I've heard in quite some time.

Chris Polansky, Eleven Elephants

Toen Mike Patton in 2004 van zich liet horen om te melden hoezeer hij onder de indruk was van de FES-muziek, kon FES niet anders dan geveid én verrast zijn. Mike Patton, ex-Faith No More en leading man van tal van andere projecten/bands (Mr. Bungle, Tomahawk, Peeping Tom), is ondertussen een legende geworden. Patton nodigde FES uit als supporting band voor zijn Europese tournee, een uitnodiging waar om agendaredenen slechts deels konden worden op ingegaan. De toer liep langs de grootste rockpodia in Europa en de groep speelde overal voor uitverkochte zalen. Patton, onder de indruk van dit enthousiasme, besloot een selectie van FES-materiaal uit te brengen op zijn Amerikaanse label IPECAC. Onder de noemer ISMS (IPECAC-53, 2004) maakte hij een compilatie van 19 songs uit de zes cd's van FES, vnl. uit The Armstrong Mutations en Minoes, maar ook uit nog niet eerder verschenen materiaal, een introductie van het FES-repertoire bij het overzeese publiek als het ware. Mike Patton zei over de cd: "It's really unique and engaging stuff. It's going to blow people's minds."

Heliogabal / 2003

De muziek draagt de voorstelling. Wat kunnen die trompetten flemen en een moment later schel tekeer gaan. En wat kunnen deze musici uitbarsten in een stortbui van scherpe, sardonische klanken.

De Volkskrant

In opdracht van Gerard Mortier componeerde Peter Vermeersch voor de RuhrTriënnale 2003 de muziek voor deze opera. Thomas Jonigk's libretto, gebaseerd op historische feiten, is een heel actueel verhaal geworden over de bespottelijke clash tussen politici en beroemdheden gericht op een alles consumerende en weerloze gemeenschap. De première had plaats in Duisburg op 8 mei 2003. De opera werd met gemengde gevoelens onthaald. Over één ding waren de kritieken het echter eens: de muziek was fantastisch. 'Heliogabal' was een muzikale voltreffer, tot groot enthousiasme van Gerard Mortier en van Klara die het werkstuk integraal heeft opgenomen en uitgebracht op cd. De opera Heliogabal werd in 2005 onder de vleugels van het Toneelhuis genomen en ging er in Vlaamse première, waarna een tournee volgde in de grotere Vlaamse zalen.

Een coproductie van de RuhrTriënnale en het Toneelhuis

The Armstrong Mutations / 2002

Dit is zowat de intelligentste, mooiste, opwindendste, spannendste en exuberantste mensenmuziek die ik de laatste tijd heb mogen horen.

Jan De Smet, Ché

Op vraag van de Ancienne Belgique ging FES aan de slag met het repertoire van Louis Armstrong. De man zou in 2001 100 jaar geworden zijn. Peter Vermeersch: "Vraag is: hoe pakt Flat Earth Society de muziek van Armstrong aan. Achttien witte Zulu's recht uit de Belgische brousse ontmoeten de Grote Zwarte Smurf uit Perdido - Black and Blue. De donkerte, de blues, de begrafenis en de straatparade, de onstuitbare vitaliteit, de gospel, de gouden intro's, de evergreen en de junglejazz. Satchmo, de macho, de innemende, de uitnemende, de hoekige, de razende, de sentimentele, de buldelaar, de versletene, de ongehoorde - Old cadillacs never die. Zijn goddelijke ingewanden barsten open en als een alien boort FES zich een weg naar buiten en valt zonder enige gêne alle pannen van het dak lastig. Vraag is ook: hoe pakt Armstrong de muziek van Flat Earth Society aan. Na dertien Armstrong-mutaties blijft alleen FES over en doet gewoon verder." The Armstrong Mutations ging in première tijdens Boterhammen in 't Stad in Brussel in augustus 2002.

The Armstrong Mutations verscheen op het eigen label ZONK! Records.

Trap / 2002

Trap is een spookachtige, gewaagde plaat. Wat Vermeersch de luisteraar wil vertellen, is niet altijd duidelijk, maar het is allerminst vrijblijvend.

Knack

Terwijl de vorige cd de huiskamer in 'bonkt' en de volledige aandacht van de luisteraar opeist, is hier (onder de deskundige leiding van Pierre Vervloesem) een cd ontwikkeld die je trapsge- wijs door alle facetten van de muziek van FES walst. Eigenwijze versies van vervlogen parels worden op 'Trap' flexibel afgewis- seld met Peter Vermeersch' composities. Voor het eerst kwamen hier ook arrangementen van andere FES-leden aan bod.

Trap verscheen in 2002 op het eigen label ZONK! Records.

Brugge 2002 FES in motion / 2002

Brugge 2002 engageerde FES als huisorkest, omdat er maar weinigen het na konden doen: gedurfde muziek maken én in staat zijn om een breed publiek in vuur en vlam te zetten. Het engagement van Flat Earth Society was goed voor tal van initiatieven die het gebeuren van de nodige stoom voorzagen. Na tal van fel gesmaakte optredens tijdens het culturele jaar, startte FES bij wijze van orgelpunt op 1 november 2002 haar toer 'FES in Motion' met een concert in het Concertgebouw Brugge.

Minoes / 2001

Een goed idee van regisseur Vincent Bal om Peter Vermeersch te vragen om de score van deze kattenfilm te componeren.

De muziek is beweeglijk en onvoorspelbaar als een poes.

Knack

In 2001 trok Flat Earth Society de studio in om de soundtrack van Minoes op te nemen, een film naar het boek van Annie M.G. Schmidt. Vincent Bal stond in voor de regie en Peter Vermeersch zorgde met FES voor de muziek. De film kwam op 6 december 2001 in de Nederlandse bioscopen en was overal ter wereld te zien. In 41 korte flarden muziek illustreert FES op magistrale wijze de belevenissen van een tot mens geworden kat.

Peter Vermeersch werd voor deze soundtrack genomineerd voor de prijs 'Discovery Of The Year' op het Filmfestival van Gent. De muziek werd tevens genomineerd met de World Soundtrack Award voor beste sound- trackdebuut. De film werd in Nederland bekroond met het Gouden Kalf.

Minoes verscheen op het eigen label ZONK! Records.

Bonk / 2001

De slimme blazerarrangementen doen af en toe herinneren aan zwerige circussen en zwoele nachtclubs (...) soms komen zelfs lang vervlogen Belgische avant-gardegroepen bovendrijven (...)

Een even karakteristieke als mooie plaat.

OOR

In januari 2001 verscheen de eerste full cd van FES, 'Bonk', op het eigen label Zonk! Records (Zonk! 001/Lowlands).

Larf / 2000

Een ronduit indrukwekkende batterij, die in brede energiestromen imponeert, in de stille momenten ontroert en op het eind iedereen besmuikt in eigen hart doet kijken.

Een dwingende ervaring.

De Standaard

Een dramatisch concert van en met Josse De Pauw waar Peter Vermeersch de muziek voor maakte. 'Larf' was geen theater met groteske bewegingen en magistrale dialogen, maar een jamsessie tussen Josse De Pauw, de acteurs Tom Jansen en Dirk Roofthoof, Flat Earth Society o.l.v. Peter Vermeersch, Roland Van Campenhout en schilder-beeldhouwer-scenograaf Koenraad Tinel. 'Larf' ging op 4 mei 2000 in Vooruit in première. Han Geurts, een journalist van het Rotterdams Dagblad, beschreef dit dramatisch concert als volgt: "Peter Vermeersch' composities pushen en drijven de voorstelling voort als jagende donderwind. Schitterende muziek. Stemmen worden klanken, gaan drijven op muziek en zakken er in weg." In deze voorstel- ling waren muziek en woord gelijke partners.

'Larf' was een Victoriaproductie in het kader van TIME Festival 2000.

Larf verscheen op het eigen label ZONK! Records/Lowlands.

Live at the Beursschouwburg / 1999

De muziek van FES klinkt speels en prettig gestoord: ze houdt het midden tussen jazz, cha cha cha, filmmuziek en frivole kermisdeuntjes. (...) Op dit live-debuut bewijst Flat Earth Society dat eenvoudig ook complex kan zijn en dat ingewikkeld niet noodzakelijk synoniem is met navelstaarderig.

De Morgen

Op 19 november 1999 werd een live opname gemaakt in de Beursschouwburg in Brussel. Acht nummers werden uitgebracht op de cd 'Live at the Beursschouwburg', op het label VIA records.